

Μακεδονικά

Τόμ. 2

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1941-1952

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1953

Ν. Κ. Λιούμπα, Η αναγκαία στρατηγική
διαρρύθμισις των ελληνικών συνόρων. [Εταιρεία
Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 6].
Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 15.

Γ. Τ. Κόλιας

doi: [10.12681/makedonika.9328](https://doi.org/10.12681/makedonika.9328)

Copyright © 2016, Γ. Τ. Κόλιας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κόλιας Γ. Τ. (2017). Ν. Κ. Λιούμπα, Η αναγκαία στρατηγική διαρρύθμισις των ελληνικών συνόρων. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 6]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 15. *Μακεδονικά*, 2, 789–790.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.9328>

τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης κατὰ τὶς ἀρχὰς τοῦ Κ' αἰ. καὶ καταδείχνει πόσο ἀβάσιμες καὶ παράλογες εἶναι οἱ ἑδαφικὲς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων στὶς χῶρες αὐτές.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀθαν. Χρυσόχοου, Οἱ Βλάχοι τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου. [Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ λαϊκὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 2]. Θεσσαλονίκη, 1942. 8ο σ. 18.

Τὸ φυλλάδιο αὐτό, ποῦ τυπώθηκε καὶ κυκλοφόρησε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς, ὅπως καὶ τὸ παραπάνω, ἀντικρούει τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας, ὅτι κοινοὶ εἶναι οἱ ἔθνολογικοὶ δεσμοὶ Ρουμάνων καὶ Βλάχων τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, καὶ ἐκλαίκευει τὶς ἐπιστημονικὲς ἀπόψεις τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἀντ. Κεραμοπούλλου, σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες οἱ Βλάχοι τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν εἶναι Ἑλληνες, ποῦ δέχτηκαν τὴ λατινικὴ γλῶσσα μετὰ τὴν ὑποταγὴ τους στοὺς Ρωμαίους.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. Κ. Διούμπα, Ἡ ἀναγκαία στρατηγικὴ διαρρύθμισις τῶν ἑλληνικῶν συνόρων. [Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 6]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 15.

Τὸ ζήτημα τῆς χαράξεως καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν πρὸς βορρᾶν ἐκ 1181 χιλιομέτρων συνόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἐξητάσθη ἐπανειλημμένως ἐκ μέρους πολλῶν καὶ ἀπὸ ποικίλων ἀπόψεων, ἥτοι στρατηγικῆς, ἱστοριοεθνολογικῆς, οἰκονομικῆς, ἀκόμη δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔναντι τῆς Ἀλβανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Γιουγκοσλαβίας κενωρισμένως ἢ καὶ ἐνιαίως. Αἱ δραματικαὶ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἐξελίξεις, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον εἰς τὴν Βαλκανικὴν, ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς Ἑλληνας εἰδικοὺς ἀκόμη καὶ μὴ ν' ἀπασχοληθοῦν μὲ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος. Οἱ καρποὶ τῆς μελέτης ἐκείνης ἤρχισαν ἤδη διαρκούσης τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς νὰ βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, ὁ ἀριθμὸς των ὅμως ἠῦξήθη εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Ἐγγραφον τότε καὶ ἐδημοσίεον οἱ Ἑλληνες, διὰ νὰ διαφωτίσουν ξένους, συμμάχους ἐν ὅπλοις, διὰ νὰ πείσουν ἢ καὶ μεταπείσουν ποσοστὸν ὁμοεθνῶν των, τὸ ὁποῖον ἦ δειλιᾶ ἐνώπιον οἰασδήποτε ἀπόψεως ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος ἢ ἀντιστρατεύεται οἰανδήποτε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἑδαφικὴν μεταβολήν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τὸ χειρότερον, ὅτι δηλ. προθυμοποιεῖται εἰς ἐκχωρήσεις.

Ἄρκετάς ἀπὸ τὰς μελέτας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Συνεδρίου ἐθνικῶν δικαίων, τὸ ὁριστὸν συνεκροτήθη ἐνεργεῖα τῆς ὁμωνύμου ἐπιτροπῆς, ἡ Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν ὁρθῶς ἐνεργοῦσα περιέλαβεν εἰς τὴν σειρὰν τῶν δημοσιευμάτων τῆς. Εἰς αὐτὰς ἀνήκει καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ὄς ἄνω τίτλον τοῦ στρατηγοῦ κ. Ν. Κ. Λιούμπα δμιλία, γενομένη ἐνώπιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνεληθόντος τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1945 Συνεδρίου ἐθνικῶν δικαίων.

Ὁ κ. Ν. Κ. Λιούμπα, λόγῳ βεβαίως ἐιδικότητος, ἐξετάζει τὸ ζήτημα ἀπὸ στρατηγικῆς καὶ μόνον πλευρᾶς. Ἐχων ὑπ' ὄψιν του τὴν φυσικογεωγραφικὴν σύνθεσιν τῆς ἐνευθεν καὶ ἐκεῖθεν τῶν σημερινῶν ἑλληνικῶν συνόρων περιοχῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τῆς τελευταίας τεσσαρικονιαετίας πολεμικὰ γεγονότα εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Αἴμου, ὑποστηρίζει τὴν ἀνάγκην διαρρυθμίσεως τῶν συνόρων, τὴν ὁποίαν ὁρθῶς χαρακτηρίζει ὡς διαρρυθμισὶν ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξετάζει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς κεχωρισμένως τὴν ἑλληνοαλβανικὴν, τὴν ἑλληνογιουγκοσλαβικὴν καὶ ἑλληνοβουλγαρικὴν μεθόριον, διὰ τὰ καταλήξει εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης, ὅτι τὰ βόρεια ἑλληνικὰ σύνορα πρέπει νὰ μεταφερθοῦν αἰσθητῶς βορειότερον τῶν σημερινῶν καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου τόσον ἡ φυσικογεωγραφικὴ ἐνότης, ὅσον καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδος ὑποδεικνύουν.

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑΣ

Ἰω. Κ. Βογιατζίδου, Τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. [Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 9]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ον σ. 18.

Ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἰω. Βογιατζίδης ἐξετάζει τὸ θέμα του ἐπὶ τῇ βάσει φυσικογεωγραφικῶν, ἱστορικῶν, δημογραφικῶν καὶ ἄλλων δεδομένων. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀπάντησιν τῶν ἐρωτημάτων: Τὸ ἑλληνικὸν κράτος μὲ τὰ πρὸς βορρᾶν σημερινὰ σύνορά του ἔχει ἔδαφικὴν αὐτάρκειαν, αὐτοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν; Ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι σύμπτωσις «δύοτῆτος λαοῦ» καὶ «δύοτῆτος φύσεως»; Δηλ. τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ζῆ μέσα εἰς ὑπὸ τῆς φύσεως καθοριζόμενα σύνορα; Ἡ ἀπάντησις εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις εἶναι ἀρνητικὴ.

Κατὰ τὸν συγγραφέα αὐτὴ ἡ φύσις ἐχώρισε τὴν Βαλκανικὴν εἰς δύο ἡμίση, βόρειον καὶ νότιον, μὲ γραμμὴν διαχωρισμοῦ, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς διὰ τῶν κορυφογραμμῶν Αἴμου - Ρίλας - Σκάρδου - Ἀλβανικῶν ὄρεων. Ὁ νοτίως τῆς γραμμῆς αὐτῆς χῶρος ἀποτελεῖ ἀπὸ ἀπόψεως τεκτονικῆς, μορφολογικῆς, κλιματολογικῆς, χλωρίδος καὶ πολιτισμοῦ ἰδιαιτέραν ἐνότητα, τὸν γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὡς ἑλληνικὸν χῶρον. Εἰς τοὺς Μακεδόνας καὶ Ἠπειρώτας κατὰ τοὺς προχρῆ-